

RELOTGE DE HORAS MENTALS,

EN LAS CUALS POT LO CRISTIÁ MEDITAR EN CADA HORA UN PAS DE LA MORT Y PASIÓ DE CRISTO
SEÑOR NOSTRE.

Despedintvos de la Mare
Vos contemplo gran Señor,
Y luego vas á esplicar
Lo que en Vos se va obrar
En la mort y passió.

A las sis lo Salvador
Del Dijous Sant á la tarde,
Per mostrarnos son amor;
Ordená lo Redemptor
La Cena santa y sagrada.

Lo gran amor quens portaba,
Ab obras lo ha mostrat:
A las set los peus rentaba
Als Deixebles, y ensenyaba
Exemples de humilitat.

A las vuit nos ha deixat
La prenda mes estimada,
Lo seu Cos Sacramentat,
Per sempre sia alabat
A milions de vegadas,

Ab molt gran humilitat
A las nou Jesus predicaba
Als seus Deixebles amats,
Quels tenia alli ajuntats,
Tots assentats en la taula.

Jesus trist y adolorit,
A las deu al Hort entraba
Ab lo Cor tan afflit;
Tant va patí aquella nit,
Que sanch y aygua suaba.

A las onse ab gran amor,
Un Angel del Cel devalla;
Portantli per son fabor,
Lo Calvari de passió,
Y la Creu santa y sagrada.

A las dotse de la nit,
Judas ab Vos se abrassaba,
Ab senyal de bon amich,
Vos va vendrer y trahir
Cuant als Jueus Vos entregaba,

A casa l' Pontificat
A la una vos portaren;
Ahont aquell mal criat
Que Vos habiau curat,
Vos doná una bofetada.

No mereixen tal rigor,
Sent Vos l' Autor de la vida,
Dos falsos acusadors
Arribaren á las dos
Per servos perder la vida.

O qué grandissim rigor!
Jesus á las tres pasareu,
En mitx de aquells malfactors,
Que feyan burla de vos,
Donantvos sortas punyadas.

A las quatre Vos va negar
Pere que tant estimaveu
Cuant lo Gall hagué cantat;
Vehentlo de Vos apartat,
Senyor, mol prest lo mirareu.

Vostres oídos sagrats
A las sinch varen oir,
Cuant aquells Jueus malvats
Cridaban tots ajuntats,
Prest habiau de morir.

A las sis á Pons Pilát
Cruelment vos aportaren,
Allí foreu preguntat,
Ahont habiau ensenyat
la ley que Vos predicaveu.

A las set ab cruetat
A Herodes Vos portaren,
Ahont foreu Interrogat;
Paraula no babeu tornat
De' que ell vos preguntaba.

A las vuit ab crit alçat
Altre vegada os lligaren,
Tornantvos á Pons Pilat,
Habentvos tant mal tractat
Pel' camí la vil canalla.

A las nou mol fort é ingrát
Cinch mil açols vos donaren
En la columna lligat,
Per pagar nostres pecats,
Senyor, la sanch derramáreu.

Lo vostre santíssim Cap.
A las deu coronaren,
Ecce homo os han mosrat,
Escarnit, bofetejat,
Sentencia de mort Vos daren.

A las onse oscaregareu
Lo sant Arbre de la Creu;
Per los carrers la portareu,
Y vostra Mare encontrareu,
Que fou un dolor cruel.

Los Dolors molt redoblats
A las dotse Vos donaren:
Cuan las mans y peus sagrats
En la Creu foren clavats,
Vostre Cos enarbolaren.

A la una vos donaren
La beguda molt cruel,
Donantvos fel y vinagre,
Com es cosa tan amarga.
Non voleu vos Rey del Cel.

A las dos habeu parlat
Ab la dolorosa Mare;
Cuant per Fill li habeu dát
A Sant Joan mol estimat,
Que al peu de la Creu estaba.

Estant en la Creu estés
A las tres horas finareu,
Dient: **CONSUMATUM EST**,
Se acabareu molt prest,
Lo esperit á Deu donareu.

A las quatre Jesus clavat
Pendent en la Creu estava;
Cuant arriban un Soldat,
Sens amor ni pietat,
Vos doná una llançada.

Lo vostre santíssim Cos,
A las sinch de la Creu baixaren,
Sent un cos tan mal traçat,
Als brassos lo han posat
De la dolorosa Mare.

A las sis varen portar
Ab gran amor y ternura,
Lo cos de Cristo sagrat,
Posantlo depositat
A dintre la sepultura.

Ó Mare de pietat!
O gran dolor de María!
O Mare de soledad!
En totas necessitats
Socorreu aquell queus erida.

ESPLICACIÓ AL DIVINO DE LA SENA SANTA Y SAGRADA.

LUM de Deu glorificat tractat ab nou estaments Maria verge y sagrada del Cel foreu dotada per llum del grasia men la sena ses consagrada ab la pasta de aquell sant pa dins de la Hostia consagrada bon Jesus ab Creu està no metereu al etern pare verge mare triufan espiqueta tan delicada com nasqué verge y dexat nou mesos lo abeu ab vostre llet se criá que per altre lo portaren á Jesus pres y lligat caminant lo trepisaren fins á casa de Pilat Geronim sen diu Pilat no sias tant lo Formen uo sias tan mal tractat Geruallat per tanta gent roido sen se diu malvat tots cridan baix del molí moria

en Creu una vegada no vesti el forment aixis los martells son rigorosos prontament la empostat forns sangonosos em la Creu la nem fornat aquell pa sempre fóu viu posat per aquellas santas taulas fins que lo sacerdot li diu aquellas sagradas paraulas qui beurá de la sanch mia, la mia carn menjará qui es mort cobrará vida qui be morirá per dictat la sena mil perdons haurá goñats tans perdons com fará al dia tots me serán perdonats qui ha dictat la sena tots los divendres del any una ànima treurá de pena y la mia si està en treball aqui dalt de la montanya cullan Rosas y Clavells per en remá la custodia del sanctissim sagrament aqui dalt de la montaña tot al be de Deu y tinch las rosas de cuatra en cuatra y los clavells de sis en sis en sinh aqui dalt de la montanya al be de Deu y es las rosas de cuatra en cuatra y los clevells de tres en tres aqui dalt de la montanya de la neu ni ha una capella que se diu san Bartomeu sia tot per la mort de Deu aquell de la muntanya al cucut y ha canitat cuan las cabras lindrán llana las donas farán bondad. Axi siga. Amen.

FÍ.